

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžak/12/2019
Identifikačné číslo spisu: 1019200370
Dátum vydania rozhodnutia: 22.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1019200370.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobca): S. Q., nar. XX.XX.XXXX, štátnej príslušnosti Afganská islamská republika, bez dokladov totožnosti, posledný trvalý pobyt v krajine pôvodu v obci Y, provincia P., toho času v Pobytovom tábore v Rohovciach, Slovenská republika, právne zastúpený: Liga za ľudské práva, občianske združenie so sídlom Baštová 5, 811 03 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad, Pivonková 6, Bratislava, o správnej žalobe vo veciach azylu, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7SaZ/3/2019 zo dňa 18. júna 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Sťažovateľovi právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Žalovaný rozhodnutím ČAS: MU-PO-183-24/2018-Ž zo dňa 31.01.2019 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) podľa § 13 ods. 1 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 480/2002 Z.z.“) neudelil sťažovateľovi azyl a v zmysle § 13a a § 20 ods. 4 zák. č. 480/2002 Z.z. mu poskytol doplnkovú ochranu na dobu jedného roka odo dňa právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia.

2. Z obsahu preskúmaného rozhodnutia vyplynulo, že v danom prípade neboli splnené podmienky udelenia azylu, nakoľko v prípade sťažovateľa nebola preukázaná opodstatnenosť jeho obáv z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, taktiež z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, či za uplatňovanie politických práv a slobôd. Sťažovateľ v konaní nepredložil dôkazy, ktoré by mohli svedčiť o tom, že by z dôvodu

jeho postavenia či funkcie mohol byť cieľom násilia zo strany Talibanu, t.j. nepreukázal, že by v jeho prípade išlo o prípad, ktorý by bol svojou povahou jedinečný.

II.

Konanie na Krajskom súde

3. Sťažovateľ podal proti preskúmanému rozhodnutiu na Krajský súd v Bratislave správnu žalobu vo veci azylu podľa Štvrtej hlavy Tretej časti zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) s nasledujúcimi žalobnými bodmi (§ 182 ods. 1 písm. e/ S.s.p.):

- preskúmané rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a
- zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci.

4. Krajský súd v Bratislave v konaní podľa ust. § 207 a nasl. S.s.p. pri neformálnom posudzovaní žaloby (§ 206 ods. 3 S.s.p.) dospel k záveru o tom, že správnu žalobu je potrebné zamietnuť z dôvodu, že

- žalovaný si vyhľadal a do spisu založil relevantné informácie, obsahovo sa viažuce na dôvody žiadosti o azyl, pričom z ich obsahu získal dostatok informácií, potrebných k jej posúdeniu;
- žalovaný sa s argumentáciou, že pracovníci na protipovodňových zábranách sú považovaní Talibanom za špiónov a z toho dôvodu údajne prenasledovaní, nestotožňuje a nemá za to, že by sa situácia sťažovateľa mala subsumovať pod prenasledovanie, z dôvodu zastávania určitých politických názorov;
- vzhľadom na bezpečnostnú situáciu žalovaný nevyklučuje, že by sťažovateľ mohol byť vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia, z dôvodu individuálneho ohrozenia života zo strany Talibanu, čo však bolo zohľadnené pri posudzovaní doplnkovej ochrany;
- pokiaľ by sťažovateľ bol len z titulu jeho pracovného zaradenia považovaný za osobu, ohrozujúcu štruktúry Talibanu, potom by boli prenasledovaní všetci robotníci, pracujúci na protipovodňovom vale;
- v situácii aká v posledných rokoch v Afganistane je, nie je problém nájsť všeobecné informácie o obetiach útokov Talibanu rôzneho pracovného zaradenia;
- vo verejne dostupných zdrojoch nie sú zmienky o tvrdenom konflikte medzi Talibanom a americkými vojenskými jednotkami;
- žalovaný posúdil a vyhodnotil všetky skutočnosti, ktoré sťažovateľ v konaní uviedol;
- problémy sťažovateľa sú všeobecného charakteru, teda hrozba neselektívneho násilia z dôvodu pretrvávajúcej nestabilnej bezpečnostnej situácie v krajine pôvodu.

III.

Konanie na kasačnom súde

A)

5. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) S.s.p., t.j. krajský súd v konaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

6. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že

- krajský súd aj napriek výslovnej žiadosti sťažovateľa tohto, poukazujúc na jeho právne zastúpenie pre celé konanie, nepredvolal na pojednávanie, pričom sťažovateľ v tejto súvislosti poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžr/51/2008 a 10Sžak/9/2019;
- žalovaný ako aj správny súd nesprávne vyhodnotili, že sťažovateľovi v krajine pôvodu nehrozí prenasledovanie zo strany Talibanu z dôvodu imputovaného zastávania určitých politických názorov, a to napriek tomu, že z jeho vyjadrení implicitne vyplývala skutočnosť, že je podozrievaný zo špiónáže pre medzinárodné ozbrojené sily;
- relevantnou okolnosťou je, že sťažovateľ ako robotník pracoval na protipovodňovom vale v oblasti aktívneho pôsobenia Talibanu, v blízkosti ktorého sa nachádzala základňa amerických vojenských jednotiek, pričom tieto zaútočili v roku 2016 na príslušníkov Talibanu. Stavební robotníci, ktorí pracovali

na protipovodňových zábranách na danom mieste a v danom čase sú považovaní za udavačov zo strany Talibanu, čoho dôkazom je, že po odchode sťažovateľa z Afganistanu tohto hľadali príslušníci Talibanu a naďalej obťažujú jeho rodinu. Napokon z verejne dostupných zdrojov vyplýva, že stavebné práce na protipovodňových zábranách v danej oblasti realizujú najmä zahraničné organizácie v spolupráci s miestnymi firmami;

- žalovaný nesprávne podmienil udelenie azylu tým, že sťažovateľ musí byť nositeľom určitého politického presvedčenia;
- správny súd nezaradil sťažovateľom zaslaný prípis s jeho ďalšou argumentáciou a rozhodnutiami kasačného súdu do spisu, pričom uvedený prípis zrejme stratil;
- je potrebné prihliadať na rozhodnutia kasačného súdu v obdobných prípadoch a to pod sp. zn. 1Sžak/14/2018 zo dňa 22.01.2019 a 1Sža/52/2014 zo dňa 10.02.2015;
- krajský súd sa v napadnutom rozsudku dostatočne nevysporiadal s argumentáciou sťažovateľa ako ani s predloženými rozhodnutiami kasačného súdu, pričom napadnutý rozsudok považuje za nezrozumiteľný a nedostatočne odôvodnený.

7. Záverom navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

B)

8. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 23.08.2019 najmä uviedol, že postup krajského súdu v súvislosti s nepredvolaním sťažovateľa na pojednávanie nepovažuje za nesprávny, je na súde, či považuje takýto postup za účelný a hospodárny, pričom jeho úlohou nie je dokazovanie k zisteniu nového skutkového stavu. Sťažovateľ mal počas celého konania dostatok priestoru aby prezentoval dôvody jeho žiadosti o azyl. Rozsudok Najvyššieho súdu, na ktorý sťažovateľ poukázal vychádzal z odlišných skutkových okolností, nakoľko v danej veci súd najprv dal najavo potrebu doplniť dokazovanie výsluchom žiadateľa o azyl a následne tak nepostupoval z dôvodu ospravednenej neúčasti tlmočníka.

9. Tvrdenie, že práca na protipovodňovom vale v čase údajného konfliktu sťažovateľa zapísala na čiemu listinu Talibanu je špekulatívne a ničím nepodložené.

10. V konaní sa nepreukázalo, že by sťažovateľ bol nositeľom určitého politického presvedčenia, ani že by mu boli prisudzované akékoľvek politické názory zo strany neštátnych subjektov.

11. V citovanom rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 1Sžak/14/2018 zo dňa 22.01.2019 ide o odlišný prípad, nakoľko žiadateľ v citovanej právnej veci bol videný so svojím známym pracujúcim pre štátnu bezpečnosť, pričom Taliban ho osobne konfrontoval a zakázal mu pracovať ako stavebnému robotníkovi, keďže podľa nich donášal informácie vláde.

12. Záverom navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

III.

Právny názor kasačného súdu

13. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ v lehote včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.) s prihliadnutím na neformálnosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 v spojení s § 206 ods. 3 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru o tom, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju postupom podľa § 461 S.s.p. zamietol.

14. Rozhodol v lehote vymedzenej v ustanovení § 458 ods. 1 S.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22. októbra 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

15. Sťažovateľ krajskému súdu v prvom sade vytkol nepribratie tlmočníka do konania, čím sa dopustil porušenia princípu rovnosti zbraní procesných strán pred súdom.

Podľa § 108 ods. 1 S.s.p. ak predseda senátu nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, predvolá naň účastníkov konania, ich zástupcov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná. Ak je účastník konania zastúpený zástupcom na celé konanie, predvolanie sa doručuje iba tomuto zástupcovi. Účastníka konania správny súd predvolá, ak je potrebné, aby ho vyslúchol, alebo ak je jeho osobná prítomnosť nevyhnutná.

Podľa § 54 ods. 1 S.s.p. každý má právo konať pred správnym súdom v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie. Správny súd je povinný účastníkom konania zabezpečiť rovnaké možnosti uplatnenia ich práv. S prihliadnutím na povahu a okolnosti veci priberie správny súd tlmočníka.

16. Vyššie citovaná právna úprava reflektuje právo účastníka konať pred správnym súdom vo svojej materčine, resp. v jazyku, ktorému rozumie. Je nepochybné, že pokiaľ by osoba nemohla uplatňovať svoje práva na správnom súde v jazyku, ktorému rozumie, bolo by takéto uplatňovanie práva neúčinné a neefektívne, pričom by základný cieľ práva na spravodlivý súdny proces nebol naplnený. Právo konať pred správnym súdom v jazyku, ktorému osoba rozumie, obsahuje najmä právo na zabezpečenie tlmočníka počas súdnych pojednávaní, prípadne iných úkonov, ktoré dotknutá osoba realizuje. O konečnom posúdení, či sa do správneho súdneho konania priberie alebo nepriberie tlmočník, rozhodne správny súd na základe povahy a okolností veci. Preto pokiaľ správny súd zistí, že je možné rozhodnúť o správnej žalobe na základe predložených písomných dôkazov, resp. na základe obsahu administratívneho spisu, a teda nepovažuje za potrebné vykonať výsluch účastníka konania, mohlo by byť pribratie tlmočníka nehospodárne a neúčelné.

17. Vzhľadom na to, že sťažovateľ bol zastúpený zástupcom na celé konanie, pričom krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil dôvody, pre ktoré nepovažoval jeho výsluch za potrebný a z tohto dôvodu napokon dospel k záveru o neúčelnosti a nehospodárnosti pribratia tlmočníka, takýmto postupom nebol porušený princíp rovnosti zbraní.

18. Citovaný rozsudok kasačného súdu pritom nebol pre tento prípad relevantný. Kasačný súd opätovne poukazuje na vyššie uvedené názory, v zmysle ktorých dospel k záveru o tom, že za situácie, kedy je účastník konania zastúpený advokátom pre celé konanie a súčasne správny súd zistí, že je možné rozhodnúť o správnej žalobe na základe predložených písomných dôkazov, resp. na základe obsahu administratívneho spisu, a teda nepovažuje za potrebné vykonať výsluch účastníka konania, bude pribratie tlmočníka nehospodárne a neúčelné. Naopak zo sťažovateľom predloženého rozsudku vyplýva, že v tam prejednávanej právnej veci kasačný súd vytkol krajskému súdu jeho postup, spočívajúci v pribratí tlmočníka do konania (čím dal účastníkom konania nepochybne najavo svoj názor o potrebe doplniť dokazovanie výsluchom žiadateľa na pojednávaní), ktorý ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, pričom krajský súd do konania ďalšieho tlmočníka nepribal (aj napriek svojmu nepriamo vyjadrenému názoru o potrebe vykonania výsluchu).

19. Kasačný súd sa nestotožnil s námietkou nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku krajského súdu z dôvodu, že i keď skutočne možno vytknúť jeho odôvodneniu prílišnú strohosť ako aj na niektorých miestach chýbajúcu právnu argumentáciu k niektorým námietkam sťažovateľa, ktorých zodpovedanie by malo byť súčasťou perfektného rozhodnutia, nakoľko však napadnutý rozsudok obsahuje odpovede na podstatné námietky sťažovateľa a tým aj právny základ poskytujúci kasačnému súdu preskúmateľné závery, vytýkaný nedostatok neodôvodňoval jeho zrušenie z tohto dôvodu.

20. Primárnym dôvodom neudelenia azylu navrhovateľovi bolo nesplnenie relevantných podmienok pre udelenie azylu v zmysle zák. č. 480/2002 Z.z. S takýmto záverom bolo potrebné súhlasiť. Sťažovateľ

požiadal o udelenie azylu z dôvodu, že ako stavebný robotník, vykonávajúci práce na protipovodňovej stene, v blízkosti tvrdeného konfliktu medzi americkými ozbrojenými zložkami a príslušníkmi Talibanu, bol týmito (Talibanom) považovaný za spolupracovníka (resp. špióna) afganskej vlády, prípadne západných krajín. Svoju obavu odôvodnil tým, že jeho otec mal telefonát, v ktorom mu bolo oznámené, že všetky osoby, ktoré v čase útoku pracovali na protipovodňovej stene v danej oblasti sú považované za špiónov a príslušníci Talibanu sa im budú chcieť pomstiť. Obdobné obťažovanie smerom k rodine sťažovateľa malo pokračovať aj po jeho odchode z krajiny pôvodu. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo možné sťažovateľom uvedené tvrdenia posúdiť ako obavu z prenasledovania z dôvodu jemu prisudzovaného zastávania určitých politických názorov. Sťažovateľovým dôvodom žalovaný venoval náležitú pozornosť a vykonal dokazovanie okrem výsluchu sťažovateľa obsahom správ o krajine pôvodu, ktorých podstatnú časť v rozhodnutí s uvedením zdrojov aj uviedol.

21. Na prvom mieste kasačný súd zdôrazňuje, že sťažovateľ nikdy neprezentoval akýkoľvek politický názor, navyše v konaní pred žalovaným uviedol, že sa o politiku ani nezaujíma. V tomto smere kasačný súd poukazuje na svoju ustálenú rozhodovaciu prax, napr. rozsudok sp. zn. 1Sža/2009/46 zo dňa 24.11.2009, v zmysle ktorej ani „samotná existencia navrhovateľových politických názorov, odlišných od vládnych, nie je sama o sebe dostatočným dôvodom na udelenie azylu, pretože navrhovateľ nepreukázal, že má dôvod sa obávať prenasledovania za svoje politické názory, ktoré nie sú tolerované vládnucim režimom, pre svoju kritickosť voči politike a metódam režimu. Keďže nebola splnená podmienka poznania jeho politických názorov zo strany štátnych orgánov v krajine jeho pôvodu, pretože v prípade navrhovateľa tieto neboli verejne proklamované, nemohlo dôjsť ani k prenasledovaniu navrhovateľa za politické názory zo strany štátnych orgánov." Teda aj v prípade, že by sťažovateľ odlišné politické názory mal, tieto v žiadnom prípade neprezentoval.

22. Na druhej strane, ani v zmysle ust. § 19a ods. 6 zák. č. 480/2002 Z.z. „pri posudzovaní žiadosti o udelenie azylu sa neprihliada na to, či žiadateľ skutočne má rasové, náboženské, národnostné, sociálne alebo politické charakteristické črty, ktoré spôsobujú jeho prenasledovanie, ak sú mu prisudzované pôvodcom prenasledovania." Podstatný význam pri posudzovaní nároku na udelenie štatútu utečenca zohrávajú individuálne okolnosti prípadu konkrétneho žiadateľa. Samotná domnienka, že osoba s prisudzovaným politickým názorom môže potrebovať medzinárodnú ochranu je preto nedostatočná pre udelenie azylu.

23. V danom prípade nič nenasvedčovalo tomu, že by sťažovateľ v krajine pôvodu čelil prenasledovaniu v súvislosti s vnímaným (prisudzovaným) politickým názorom, nakoľko počas pobytu v Afganistane ho nekonfrontoval nijaký subjekt, či už fyzická osoba alebo predstavitelia Talibanu a nečelil v krajine nijakým reálnym problémom, ktoré by súviseli či už s jeho prácou stavebného robotníka alebo všeobecne s jeho osobou. Neexistuje indícia, ktorá by čo i len naznačovala, že mu bolo spoločnosťou, respektíve časťou spoločnosti prisudzované nejaké politické presvedčenie, či názor. Bez spochybnenia užitočnosti príručky UNHCR, na ktorú poukazoval sťažovateľ, ide o právne nezáväzný dokument obsahujúcu názory a stanoviská, ktorej význam kasačný súd vyzdvihol vo svojej rozhodovacej praxi mnohokrát. Napriek tomu, každú žiadosť je potrebné posúdiť na základe individuálnych okolností prípadu.

24. Sťažovateľ mal podľa vlastných tvrdení pracovať na stavbe protipovodňovej stene na rieke P.. Žalovaný z verejne dostupných zdrojov nenašiel zmienku o konflikte medzi vojakmi armády USA a príslušníkmi Talibanu v roku 2016 v blízkosti protipovodňových zábran v provincii P.. Navyše zo zdroja UNAMA zistil, že pozdĺž rieky W. (nepotvrdilo sa, že by sa v danej oblasti nachádzala rieka „P.“, pričom právna zástupkyňa vo vyjadrení zo dňa 28.01.2019 rovnako označila aj túto rieku ako možnú oblasť, kde mohlo dôjsť k sťažovateľom opísaným incidentom) bola začiatkom roka 2013 dokončená stavba dvoch protipovodňových stien. V jej blízkosti sa mala nachádzať „Predsunutá operačná základňa Gamberi“, ktorú americké ozbrojené zložky prestali využívať v roku 2014 a následne mala slúžiť na výcvik ozbrojených zložiek Afganistanu. Sťažovateľ až do svojho odchodu koncom roka 2016 nebol objektom akéhokoľvek konania zo strany Talibanu, pričom ani len netvrdil, že by pociťoval akékoľvek obavy. Tieto sa u sťažovateľa mali vyskytnúť až po telefonickom hovore jeho otca s bližšie nešpecifikovanou

osobou z rovnakej obce. Takýto telefonát však nie je možné považovať za akt prenasledovania.

25. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že sťažovateľ vykonával prácu stavebného robotníka neďaleko svojho bydliska. Nespolupracoval s cudzími ozbrojenými zložkami, vládou a ani charakter jeho pracovného zaradenia tomu nenasvedčuje. Jeho právna zástupkyňa poukazovala na súhrn viacerých okolností, ktoré podľa jej tvrdenia žalovaný nevzal do úvahy. Práve blízkosť výkonu zamestnania k oblasti konfliktu ho mala činiť osobou podozrivou zo špionáže. S uvedeným argumentom sa kasačný súd nestotožnil, nakoľko z obsahu administratívneho spisu, ako aj preskúmaného rozhodnutia vyplýva, že žalovaný vykonával dokazovanie za účelom zistenia informácií o stavbe, na ktorej sťažovateľ pracoval, tvrdenom konflikte ako aj o miestnych vojenských základniach, pričom s vyhľadávanými informáciami sa v dostatočnej miere zaoberal. Navyše z právnu zástupkyňou predložených rozhodnutí vyplýva, že v tam prejednávanych prípadoch (sp. zn. 1Sžak/14/2018) šlo o žiadateľa o azyl - stavebného robotníka, ktorý dochádzal za prácou do hlavného mesta, kde bol zároveň videný s osobou pracujúcou pre štátnu bezpečnosť. Zároveň bol v mieste bydliska osobne konfrontovaný, bol odvezený do hôr, kde bol proti svojej vôli držaný a zbitý, pričom aj po prepustení bol pravidelne zo strany príslušníkov Talibanu obťažovaný. V uvedenom prípade teda išlo o súhrn takých okolností, ktoré činili osobu žiadateľa vysoko rizikovou, navyše s osobnou, opakovanou skúsenosťou s konaním, ktoré opodstatňovali žiadosť o udelenie azylu. V druhom prípade (1Sža/52/2014) šlo o tlmočnicu, skutočne spolupracujúcu s cudzími ozbrojenými zložkami, ktorá rovnako osobne čelila vyhrážkam za svoju prácu. Aj v danej veci súd prejednával prípad osoby s omnoho rizikovejším pracovným zaradením, zahŕňajúcim spoluprácu s cudzími ozbrojenými zložkami. V oboch rozhodnutiach boli skutkové okolnosti natoľko odlišné, že závery v nich uvedené nebolo možné aplikovať v prípade sťažovateľa. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že ani samotné zaradenie do rizikovej skupiny nemá automaticky za následok udelenie azylu (viď napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sža/18/2016 zo dňa 26.10.2016, pojednávajúci o prípade tlmočníka pracujúceho pre americkú armádu).

26. Kasačný súd neprihliadol na námietku nesprávneho právneho posúdenia, ktorého sa mal dopustiť žalovaný tým, že podmienil udelenie azylu tým, že žiadateľ musí byť nositeľom jednej z azylovo relevantných charakteristík (§ 8 zák. č 480/2002 Z.z.). Aj napriek žalovaným obdobne naznačenej úvahe, z ďalšieho obsahu preskúmaného rozhodnutia vyplynulo, že žalovaný, zaoberajúc sa vyjadrením právnej zástupkyne sťažovateľa, zväžil aj možnosť prisudzovania politických názorov a pokiaľ vzhľadom na nízko profilový status sťažovateľa ako jedného z mnohých stavebných robotníkov pracujúcich na stavbe protipovodňových zábran s absenciou dostatočnej miery individualizujúcich prvkov jeho osoby a ním uvádzaného príbehu nepovažoval za dôvodný záver o možnom prisudzovanom (imputovanom) politickom presvedčení alebo zastávaní politických názorov nepriateľských Talibanu resp. príslušnosti k rizikovej skupine jednotlivcov považovaných za podporovateľov medzinárodných ozbrojených síl, kasačný súd sa s týmto záverom stotožnil.

V.

27. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že krajský súd neporušil zákon, keď správnu žalobu zamietol, kasačná sťažnosť teda nie je dôvodná a preto ju v súlade s ust. § 461 S.s.p zamietol.

28. O trovách konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľovi, ktorý bol v konaní neúspešný nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok n i e j e prípustný.